

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Indè Conradus in Saxoniam descendens, egit cum principibus de vicinis *Swandalis* ad iuga Christi cogendis: Erat annus post mille centum quadragessimus primus, & in hanc sacram pro Christo militiam sese perarmarunt, Adalbero archiepiscopus Bremensis, Henricus dux adolescens prima penè arma portans, Conradus dux de Saringia, Albertus marchio, Conradus comes in *Switin*. Confluxerant ex omni Saxoniam, quæ nunc *Westphalia*, voluntarij multi, qui in sacram militiam nomina dederunt. Sumpsere autem sacrum vestibus & armis tale signum ☩, hoc insinuantes, quia crucifixus Dominus rex est super omnem terram. Niclotus Obotritorum princeps, cum intelligeret expeditionem in se suosq; contribules dirigi, quantum potuit, exercitum adunavit, pro libertate pugnaturus. Sed quàm magnus fuit utriusque apparatus, ita futilis exitus: Nullo enim insigni proelio commisso, cum intelligerent *Swandali* se viribus imparibus, suscepere facere imperata: Ea fuerunt, ut accepta Christi religione, Danos, quos ob eam rem crebro in se pugnantes habuere, victos relaxarent: Sed quàm pollicitaretur, nihil impleuere. Si suscepti promissorum obsides, si impositi qui predicarent sacerdotes, nihil horum commemorant annales: Veri simile fuerit, tantos principes, tam validum exercitum non abuisse, nisi omnibus legitime constitutis, etiam si non commemoretur. Id tamen effectum est, ut res deinde pacatiores essent inter Obotritos & vicinos Saxoniam *Swandalos*. Nam Hartwicus, qui Adalberoni in archiepiscopatu successit, cum diu apud summum pontificem & Cesarem institisset, recuperando honori suæ legationis in regiones Aquilonis, qui sub titulo *Hamburgensis* ecclesiæ debebatur,

nec

nec peruias haberet aures eorum, neque muneribus profecisset, quòd iam in regna aquilonis constituti essent metropolitani, quibus parerent episcopi regionum. Frustratus ergò hoc proposito Hartwicus, ad magis piam causam respexit: Episcopos in proximã ordinans ðwandalia, quos haberet suffraganeos. Nam accitum Vicelinum, iam annis triginta immorantem Holsatie, virum Deo acceptissimum, post annos LXXXIII. quibus exturbata fide vacabat religione ðwandalia, ecclesie consecrat Aldenbursensi episcopum: Euerhardum in Mehelenborg, qui est hodie Zwerinensis episcopatus: qua ditto olim pertinebat Ottonis I. iudicio ad Aldenbursensem: nunc verò in tres diœceses secta, Lubicensem, Zwerinensem, Racebursensem, perseuerat. Ea quia in Metropoli commemorauimus, hic attigisse sufficiat.

CAPVT XIII.

Rex deinde Conradus conuentum indixit principibus in ðwartzburg: quam urbem nunc constiata ex Græco & Latino vocabulo Herbipolim vocant: Sed Henricus Saxonie dux aberat. Incessit autem noua simulas regi atque duci, quòd Henricus Baurarie atque Saxonie Sueuiam quoquè voluit auito iure sociare: Nam auus paternus ex Sueuia duxit originem. Quam rem iniquo, vt debebat, animo rex perferebat, quòd regis frater Fridericus ducatum in Sueuia administraret. Cum autem Henricus Leo in Sueuia Fridericum oppugnaret, rex alia ratione oppugnandum ducem Saxonie putauit. Nam properè mouit in Goslariam, inde transfurus, vt acciperet in ditionem Brunswicum, clarissimum Saxonie oppidum. Sed non potuit tam accelerare rex iter, neque tam absconderè consilium, quin ad Hen-